

עטרת שלום

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנושאים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים

פרשת בהר

בס"ד, עש"ק פרשת בהר
י"ט אייר תשע"ב – שנה ג' גליון קי"ט

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

ירושלים	הרה"ג מוצ"ש ר"ת	בני ברק	ניו יורק	מונטריאל
6:51	8:07	7:06	7:45	7:59
8:45	8:10	8:50	9:07	9:39

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ (כה כד).

שעושה ואוכל ומדבר שיהיה ביחוד קב"ה ושכנתיה, ע"י היחוד הו"ה אדנ"י שהאדם מחויב לכון בתמידות, ועי"ז יתעלו כל הניצוצין הקדושים שנתפזרו בכל דבר שבעולם.

'אחזתכם' בני' ג' מילואים דשם אהי"ה, קס"א קמ"ג קנ"א, עם אהי"ה פשוט, היינו שישמור עצמו שלא יפגום בצלם אלהים, שהם בחינת ג' שמות הנ"ל, ג' צלמים שיש לאדם, כידוע מכוונת הושענא רבה עי"ש.

ואו גאלה תתנו לארץ יהיה הגאולה השלימה, וזה מרמז גאלה בני' ט"ל מספר יו"ד ה"א וא"ו, היינו שזה איתא בתיקוני זהר (ז ע"ב) וז"ל: 'שראשי נמלא טל' (שיר ה ב), מאי 'נמלא טל' אלא אמר קודשא בריך הוא, אנת חשיבת דמיומא דאתחרב בי מקדשא, דעאלנא בביתא דילי, ועאלנא בישובא, לאו הכי, דלא עאלנא כל זמנא דאנת בגלותא, הרי לך סימנא שראשי נמלא טל, ה"א שכינתא בגלותא, שלימו דילה וחיים דילה איהו טל, ודא איהו יו"ד ה"א וא"ו, וה"א איהו שכינתא דלא מחושבן ט"ל, אלא יו"ד ה"א וא"ו, דסליקו אתון לחשבן ט"ל, דאיהו מליא לשכינתא מנביעו דכל מקורין עלאין. וכמו שג"כ מבואר שם (יב ע"א) שלעתיד ע"י המל הזה יהיה תחיית המתים ב"ב.

הקב"ה יעזור שזכותו של אא"ז בעל ההילולא ישפיע לכל אחד ואחד כל מיני השפעות טובות, בבני חיי ומוזני, ובביאת גואל צדק בב"א.

(רעוא דרעוין כ"ד אייר תש"ע לפ"ק)

הפסוק הנ"ל, וז"ל: רצה לומר שזה איתא במכתב הידוע שבסוף ספר בן פורת יוסף ממרן האלקי בעש"ט זלה"ה, ששאל בעליית נשמה למשיח, אימת יבוא מר, והשיב לו כשתתפשט חכמתך בעולם, ויוכלו גם המה לעשות יחודים ועליות כמורך, אז קוה לביאת משיח צדקנו.

ושמעתי מאדוני אבי מורי ורבי מובהק רבינו יצחק אייזיק יהודה יחיאל זלה"ה, פירוש על דבריו הקדושים הללו, שמשיה אמר לרבינו בעש"ט זלה"ה, כשידעו כל בני ישראל מקטן ועד גדול, ליחוד יחודים קדושים בכל תנועה ותנועה, אפילו כשהוא הולך במו"מ בשוק, אעפ"כ ידע ששם אלופו של עולם, והוא מלא כל הארץ כבודו, ולית אתר פנוי מיניה, והוא עיקר אמונה ובטחון, שזאת היא חכמתך שצריך להיות לבני ישראל הקדושים, אז קוה לביאת משיח צדקנו ב"ב.

נמצא שזהו שאמר הכתוב 'ובכל ארץ אחזתכם' היינו שבכל דבר צריך להיות אחזתכם בארץ לתועלת השכינה הנקראת ארץ ע"י יחודים קדושים, ואל תשכחו עכ"פ מיחוד זה יאהדונה"י, שבוה היחוד לא יכול שום בר ישראל לפמור עצמו מלייחוד בו, ואז בודאי 'גאלה תתנו לארץ' ויהיה הגאולה השלמה, ומשיח בן דוד יבוא לגאלינו והבן.

ועפ"י דבריו הקדושים נוכל להוסיף ולפרש הפסוק הזה, בכל בני' שם הו"ה"ה במילוי ההי"ן בחינת השכינה, וגם ארץ מרמז לשכינה כי אר"ץ בני' שם אלהי"ם במילוי ההי"ן כוה אל"ף למ"ד ה"ה יו"ד מ"ם, היינו שצריך האדם לכון בכל דבר

היום יומא דהילולא של אא"ז הגה"ק בוצינא קדישא המקובל האלהי רבי אליעזר צבי מקאמרגא זלה"ה ז"ע, שידוע ומפורסם גדול צדקתו ופרישתו, וגדלותו בתורת הקבלה, כפי מה שרואים בספריו הקדושים שהניח אחריו, המאירים לבני אדם לתורה ולעבודת השם יתברך, אשר אלפים הלכו לאורו, ובתוכם גדולי ישראל רבנים ואדמו"רים מפורסמים.

וזה ידוע דברי מרן האלהי בעש"ט הקדוש זי"ע המובא בספר הקדוש מאור-עינים (כריש לקוטי מס' שבת) שהאדם הלומד ומדבר מדבריו של הצדיק, הוא מדבק ומכניס חיות ומוחין שלו לתוך הדיבורים, ונקרא אתדבקות רוחא ברוחא, שלכך אמרו חז"ל (יבמות צז.) שפתותיו דוכבות בקבר, ואפשר לומר כי זהו בחינת השתטחות על קברי צדיקים, כי דיבורי הצדיק שם הוא קבור וממון החיות שלו עי"ש.

ולכאורה יש לומר שהוא יותר גדול וחשוב מהשתטחות על קברו, כי על קברו נשאר רק חלק נפשו הנקרא בלשון הוזה"ק (ח"א פג.) קוסמא דחיותא, משא"כ בספריו הקדושים שם מונחים וטמונים כל חלקי הנרנח"י שלו, וכמו שאיתא בירושלמי (שבת ו:): גידול אמר, כל האומר שמועה מפי אומרה, יהא רואה בעל השמועה כאלו הוא עומד כנגדו, ומה מעמא אך בצלם יתהלך איש' (תהלים לט ז). הכוונה בזה שע"י שהאדם אומר שמועה מפי אומרה, אז יוכל בניקל להתדבק עם כל הצלם של הצדיק שהם הנרנח"י שלו והבן.

והנה אא"ז בעל ההילולא כותב בספרו הקדוש בן ביתי על התורה, על

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

וְהֶאֱרִץ לֹא תִמְכַּר לְעִמֻּתָת בִּי לִי הֶאֱרִץ בִּי גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אֲתֶם עַמְדֵי (כח כג)

מלכות שמים, שמשם באים כל נשמות ישראל כנודע, שעבור זה נקראת מלכות כנסת ישראל כביכול. את פריה נשמות ישראל שהם פריה. והוא כנגד 'בנים' ורע של קיימא שיהיה לישראל. ואבלתם לשובע הוא כנגד 'מוזני' רויחא שיהיה לישראל, והשפעות האלו ישפיע השי"ת לישראל, בפנים צוחקות כדאיתא בספר עין חיים (שער הנקודים פ"ח) כשישראל זוכים או בא להם השפעות מוזן בפנים מאירין בעין יפה, והוא ואבלתם לשובע כדאמרו רז"ל (כ"ר פ"ד) כששובע בעולם הבריות רואים זה את זה בעין יפה. ועוד בא להשמיענו שמלת שבע הוא בני' יחוד או"א פב"פ כזה: יו"ד ה"י וי"ו ה"י, אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם. והוא יחוד הוי"ה אלהים במילוי יו"ד"ן העולה שב"ע, ומשם בא לבני ישראל מוזנא, פרנסה ברוח השפעות טובות, כדאיתא בלקומי תורה (פ' תולדות) ע"ש. וישבתם לבטח עליה הוא כנגד 'חיים' ארוכים שיהיה לישראל. כלומר שישיתם של בני ישראל יהיה בעולם העשיה הזה, באריכות ימים ושנים, לבטח בלי שום צער ודחוקות, עליה היינו בעולם העשיה הזה והבן.

(בן ביתי מרבינו אליעזר צבי מקאמרא)

רצה לומר זאת נאמר על השאלה הנ"ל 'מה נאכל בשנה השביעית' בימי הגלות ארוכות הזה 'הן לא נורע' מחדש בסוד 'אור זרוע לצדיק' שכבר נורע בעת בית המקדש היה קיים, אבל אחר החורבן הבית 'הן לא נורע מחדש' אלא שנצמח ספחים ממה שכבר נורע כדאיתא סודו (ע"ח שער כללות אבי"ע פ"א), וכן כתב כאן אאמ"ו מובהק איש אלקים כאן בספרו הקדוש היכל הברכה ע"ש מתיקות לשונו הקדוש. לזה אמר כאן אפשר אתם תאמרו שהארץ מלכות שמים תמכר לצמיתות להיותה ח"ו בגלות, חס מלהזכיר לומר כן, והמעם כי כל הגלות שלה אינה אלא לפי ערכו, אבל באמת כי לי הארץ בתמידות בלי שום פירוד כלל, ועוד הרי אתם אצלי אלא גרים שהוא הגלות שאין היחוד בתמידות, וכן תושבים שהוא יהודים של מקרא שבת ויו"ט אתם עמדי לזה השכינה שבגלות, אבל אצלי לא נמצא שום פירוד ח"ו.

(בן ביתי מרבינו אליעזר צבי מקאמרא)

וְנִתְּנָה הָאָרֶץ פְּרִיָּה וְאֲבִלְתֶּם לְשִׁבְעָה וְיִשְׁבְּתֶם לְבִטַּח עֲלֵיהֶּ (כח יט)

רצה לומר ונתנה הארץ שהוא

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

יְבִי יְמִינוּ אַחֲרֶיךָ עֲמֶךָ וְנִמְכַּר לָךְ לֹא תֵעָבֵד בּוֹ עֲבַדְתָּ עֶבֶד (כח לט)

רצה לומר, ידוע הוא שיצר טוב ויצר הרע הם תרין אחים, וזה בר ישראל יכול להפוך היצר הרע למלאך טוב, כמו יצר טוב ממש, כנודע מכתבי האר"י זלה"ה מע"ח (שער קיצור אבי"ע פ"ג) ע"ש. ואם לא וזה, היצר הרע מתגבר עליו ועל היצר טוב אין לשער, עד שיצר הרע מושל עליו, והיצר טוב הוא תחתיו, כמו עני בפתח וזהו כי ימוך אחיך. ולא עוד אלא ונמכר לך שהיצר טוב הוא כמו הנמכר לעבד ממש, כדאיתא כיוצא בו בע"ח (שם), כשבא אדם ל"ג שנים, אז היצר טוב שהיה תחלה שבו ועבד, יוצא עתה לחירות, ע"ש. לזה אמר כאן ג"כ, שיצר טוב הוא ימוך, כדמתרגם וארי יתמסכן, היינו תחת יצר הרע, ר"ל, וכל כך יהיה היצר טוב תחת ממשלת יצר הרע, עד שנמכר לך היצר טוב בכחינת עבד ושבוי. אעפ"כ לא תעבוד בו ח"ו עבודת מעשים רעים שהם עבודת עבד, כי עיקר שם העבד הוא יצר הרע, ולא יצר טוב, ח"ו. והמעם, כנודע שכל עבודת בר ישראל להקב"ה, עיקר העבודה האמיתי בא על ידי התגברות על היצר הרע, כנודע למשכיל דקדושה. אלא האיש הזה עושה להיפך, לזה עכ"פ לא תעבוד בו עבודת עבד.

כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היובל יעבוד עמך. רצה לומר התורה נתנה עצמה לבר ישראל, הנ"ל, מה יעשה עם היצר הרע, כשבר ישראל הוא אינו רוצה בתמימות לבו לילך בדרכו של יצר הרע, אלא שאוחז בו על ידי איזה מקרה של עשית עבירה, לזה בא הכתוב ללמד שהיצר הרע לא יהיה עמך, אלא כשכיר שיש לשכירות עת וזמן לפדות. וכן כתושב שהוא עת וזמן קצוב, עד כמה יהיה עמך תושב, אבל לא לעולם, והוא אינו אלא עד שנת היובל שהוא בינה, תשובה (וזה"ק ח"ב קמ"ו), יעבוד עמך היצר הרע, כי מחמימות של היצר הרע, יכול לבוא בנקל לחמימות דקדושה והבן.

ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחוזת אבותיו ישוב. רצה לומר ויצא היצר טוב, מעמך אחר כלות מאה שנים. הוא ובניו של המצות, שהוא היה מסייע לך עד הנה, יצא עמו, ושב אל משפחתו הנשמה שהוא יצר טוב, כנודע מה שאמר שלמה המלך 'והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה' (קהלת יב ז), ואל אחוזת אבותיו ישוב כי הוא רוח אלהי ממעל והבן.

כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד. כלומר, כי הנשמות של יצר טוב, הם עוד מניצוצין של יוצאי מצרים, כנודע. והם לא ימכרו ממכרת עבד אלא עבדי הם של הקב"ה, ולא עבדי אדם הגשמי. ואם נתן לך הקב"ה נשמה, יצר טוב כזה לא ימכרו לך ממכרת של עבד אלא הוא דייקא בן מלך הוא, לזה לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך והבן.

(בן ביתי מרבינו אליעזר צבי מקאמרא)

עטרת אבות

על מסכת אבות מרבתינו זי"ע

בֶּן זִמְנָא אֲזַמְרָא, אֵיזְהוּ חֲכָם, הַלּוֹמֵד מִכָּל אָדָם, שִׁנְאֵמֵר (תהלים קיט), מִכָּל מְלַמְדֵי הַשְּׁבִלְתֵי בִי עֲדוּתִיךָ שִׁיחָה לִי (פ"ד מ"א).

ויעמוד בכל הנסיונות שיעבור עליו מענין דביקות ואהבת רבו ואו תצליח ואו תשכיל, וכל אלו שלא היה להם רב מיוחד דבוק בדביקות אהבה עזה בלב ונפש לא הצליחו.

וזה שמדקדק בכאן איזהו חכם שאין צריך כבר לרב והוא כבר השיג לחכמה, או לומד מכל אדם מדות טובות וענינים, אבל מי שצריך עדיין לרב, עליו לא נאמר משנה זאת, אף שגם הוא לומד מכל אדם מדות אבל לא לימוד עיקרו. ובאמת יכול הכל ללמוד מרבו אם יהיה דבוק אצל רבו באמת, ישמע מרבו כל הצריך לו לתיקון מדותיו.

(נצח חסד מרבינו יצחק אייזיק מקאמרא)

ישראלי שלא יהיה בו מדה טובה מה שלא ימצא בזולתו, ויכול ללמוד מדות טובות מכל אדם ובלבד שישים לבו על זה. וכן יכול ללמוד אף מגוי בשוק, כשמספר לו איזה סיפור מעשה ואיזה ענין, יבין בנפשו שלא על הנם הוא שומע זאת, אלא שילמוד ממנו איזה הנהגה טובה או דרך טוב. והוא איזהו חכם שכבר הוא חכם הסימן שלומד מכל אדם.

אבל תלמוד לא ילמוד מכל אדם, כמו שגינו חכמי הש"ס יוסף בר חייא מכולי עלמא גמר (הולין יח:), כי עיקר תלמוד שידבק עצמו באהבה עזה ובלבד ונפש ומאורו אצל רבו ואו ילך בדרך נכון וישר, וגם 'ויאצל מן הרוח אשר עליו' (בבבא יא כה) וישפיע לתלמידיו, ובלבד שיהיה בדביקות אהבה עזה,

איזה חכם מרן אלקי הריב"ש זצ"ל פירש (בעש"ט עה"ת בראשית קנט) הלומד מכל אדם זהו כלל גדול, שלפעמים אדם סובר בעצמו שהוא צדיק גמור, וכשרואה איזה שמץ עבירה בשום אדם ידע שגם אצלו נמצא כאלו ועושה תשובה. כמו שסיפר (שם אות קכח), שפעם אחד ראה, איש המוני שחילל שבת בשוגג קרוב למוזר, והרבה תשובה על זה, עד שגילו לו מן השמים שגם הוא חילל שבת, ששימש עצמו עם תלמיד חכם הנקרא שבת (זהו ח"ג כג). וכן כיוצא בזה, המתגאה כאלו בא על עריות (פוסת ד:), הכועס כאלו עובר עבודה זרה (זהו ח"א כז:). והחכם ישיכיל בכל זה וילמוד מכל אדם לתקן מדותיו, וכן יכול ללמוד איזה מדה מכל אדם בשוק, כי אין איש

הנהגות מבעל הדמשק אליעזר זי"ע

מלוקט מהקדמת ספרו אור עינים חלק ב'

זלה"ה. וסתרי תורה שאינם ממרן האר"י זלה"ה, אל תשגיה בהם כלל, אלא 'פרדים' (רימונים) מהרמ"ק זלה"ה) ושאר ספרים שלו, וכן 'עשרה מאמרות' (מהרמ"ע מפאנו זלה"ה) ושאר ספרים שלו.

וכך קבלתי מ**אאמור"ר** זלה"ה, והוא קיבל מרכותיו רבינו דודי **צבי מזוריטשוב**, ורכינו **יעקב יצחק בן מאטיל מלובלין**, וזקני הרב הקדוש ר' **אלכסנדר זלה"ה מקאמרינא**, וזקני הרב הקדוש ר' **אברהם מרדכי זלה"ה מפניטשוב**, ורכינו ר' **אברהם יהושע העשיל מאפטא זלה"ה**, ומודודי רבינו **משה זלה"ה מזוריטשוב**, שלא ללמוד כלל בשאר ספרים המיוסדים על סתרי תורה, שאינם מרכינו חיים ויוטל הנ"ל.

ולמודו יהיה בקדושה ובטהרה, ובוה אין לבר ישראל הקדוש שום פחד ללמוד בסתרי תורה, אלא דייקא אם הוא לומד בשאר ספרי קבלה, שהם חוץ מכתבי מרן האר"י זלה"ה ופרד"ם ועשרה מאמרות ומשאר ספרים שלהם, כל אלו הם קדושים, אבל חוץ מהם, וכן מי שיש לו גבה לב, ויודע בדעתו שהוא איש ישראל נאה וחסיד ומיוחס, להם לבד יש סכנה בלימודם.

אבל מי שיש לו לב נשבר, מגודל צער השכינה שהיא בגלות, וישראל קדושים הם בדהקות פרנסתם, ועד היכן הרשעים וההיציגונים מתגברים בעשרם על ישראל הקדושים, לדחוק אותם ביותר, וליקח מהם פרנסתם, איש כזה בלב נשבר שלו, אפילו שהוא בעל עבירות ר"ל בשוגג ואונס, אעפ"כ מותר לו לכתחלה ללמוד. ומכטיה אני לו, שלא יעלה עליו כל ימיו שום נזק עבור זה ח"ו, והוא באופן שלמודו יהיה לשמה, ולא שיהיה מזה מקובל וישראל נאה וחסיד נאה, וכיוצא בו הרבה שמוחים, שעובר בדעתם המגושם.

ולמוד הקדוש הזה, דייקא יהיה משותף עם נגלית התורה, שהוא עיקר הלהם, שעליה נאמר (דברים ח ג) 'כי לא על הלהם נגלת התורה לבדו יהיה האדם, אלא 'כי על כל מוצא פי ה' שהוא סתרי תורה, 'יהיה האדם, ודייקא שניהם בהשתתפות אחד ביה, ולא זה בלא זה, והוא כל אחד כפי יכולתו ומדרגתו ונפשו וכחו דקדושה שיש בו.

למעלה ולא למטה, וכל זה צריך לעשות בתוך ביתו בניו לבין קונו יתברך שמו.

ה. אעפ"כ שתפלת צבור הוא גדול מאד, אבל לא במהירות. ומי יתן והיה לבכם זה, שיהיו ביהד עשרה, שכולם יהיו רוצים בלכם המהור והזך, להתפלל ביהד תפלת צבור מלה במלה, בודאי בלי ספק, תפלתם אין הותרת ריקן ח"ו. ולא עוד [אלא] שנשמע תפלתם לפני יוצר בראשית, בלי שום קיטרוג כלל. כי מלאכים ושרפים ואופנים והיות הקדוש, ובפרט שכינה הקדושה, כל בי עשרה שכינתא שריא (סנהדרין טז.), בודאי כולם כביכול, מצפים וחפצים לראות זאת בישראל הקדושים, כדי שישפיעו להם כל צרכיהם בלי שום עיכוב כלל, אמן.

ו. הדושי תורה בהקדמת אמיתיות מבעלי רוח הקדוש נגלה ונסתר, אל יאבד ח"ו ממך אפילו אות אהת, אלא דייקא כתוב אותם על הנייר, ואם יזכה להוציא לידי הדפסה בחיים חיותו, מה טוב. ואל יהדש שום דבר בלי הקדמת אמיתיים. והדושי סתרי תורה לא יהי' לך הגמטריאות והשבונות ומספרם עיקר, אלא דייקא שורש הפסוקים והתיבות של תנ"ך ומדרשים של חז"ל זה ותקוני זהר יהיה עיקר שורש הפשט והסוד משורש הקדמת אמיתיים, והשבונות ומספרם יהיה רק פרפראות להכמתו. ואם אינו זוכה להדפיס או שאינו רוצה, אעפ"כ יהיה חשוב בעיניו, ויטמין אותם במקום משומר.

ז. צריך כל בר ישראל הקדוש, לרשום לעצמו על הנייר מלמודו בתורה הקדושה בנגלה ובנסתר ודברי מוסר, מדות טובות מעש"ט, ושמירות ממדות רעות ומעשים רעים, והואך להנהג עצמו, עד שיהיה טוב לכל למעלה ולמטה. והוא כדי שלא ישכח ממנו מלכו ומדעתו, וצריך לחזור בהם כמעט בכל יום, וכך נהגתי בימי נערוטי ועד היום, שבזה ילך בטח בדרך הקדוש דרך עבודת הכורא ב"ה.

ח. לימוד סתרי תורה, יהיה דייקא זהר ותקוני זהר ופירושיהם, וכתבי מרן האר"י זלה"ה, עין חיים, 'פרי עין חיים', 'לקוטי תורה', 'ארבע מאות שקל כסף', 'מבוא השערים', 'אוצרות חיים', 'אדם ישר', שמונה שערים וכיוצא בהם, דייקא מהעתקה של רבינו ר' חיים וויטל

א. כרגע ראשונה כשיעיר בר ישראל הקדוש משנתו על רגע זו תלוי כל היום כולו, לעשות רצון הכורא ב"ה, וכן קבלתי מ**אאמור"ר איש אלקים זלה"ה** והוא קיבל ג"כ מרכותיו, בעוד ששוכב על מטתו בראשית פתיחת עינים שלו, עוד קודם נטילת ידים, לומר: 'ברוך הוא וברוך שמו חי וקיים לעד ולעולמי עולמים, מודה אני לפניך מלך חי וקיים שההותרת בי נשמתי בהמלה, רבה אמונתך'. כדי לדבק תיכף נפשו ורוחו כל היום בחי עולמים, ואח"כ נוטל ידיו בעודו שוכב על מטתו כמבואר בספרים הקדושים, ואל יעמוד כלל על רגליו קודם הנטילה.

ב. מקובל הוא ממרן האר"י זלה"ה כדאיתא בפע"ה (שער התפלה פ"ו), ומקובל ממרן ה**בעש"ט זלה"ה**, שאחר נטילת ידים של שחרית קודם ברכת השחר, צריך לכוין תחלה ולכלול עצמו בד' עולמות: אצילות בריאה יצירה ועשייה, שהם נגד ד' אותיות הוי"ה ב"ה, ונשרשים בד' שמות אלו: שם ע"ב וי"ד ה"י וי"ו ה"י באצילות, א"ל שד"י בעולם הבריאה, אל הוי"ה ב"ה בעולם היצירה, א"ל אדנ"י ב"ה בעולם העשייה, ולכלול עצמו גופו ונשמתי באלו ד' שמות של ד' עולמות. וזהו בימי החורף, אבל בימי הקיץ צריך לכוין זאת אחר 'אלקי נשמתי' קודם שיברך על היצירת וברכת התורה.

ג. אחר ברכת התורה, יאמר איהו שירות ותשבחות ותהלים. ואם הוא בימי החורף יאמר לפרקים ולא בתמידות 'תיקון הצות'. ואם יכול איהו בר ישראל הקדוש לומר תיקון הצות אפילו בקיץ, מה טוב ומה נעים לו. ועיקר זמן אמירת תיקון הצות, הוא מחצות לילה עד שעה שלישית. ו**אאמור"ר** מוכיח היה נוהג בימי הקיץ לבד, שיהיה ניעור עד קדורתא דשחרא. אבל כשקם אדם ממטתו אחר שעה שלישית, טוב לפניו יותר לומר שירות ותשבחות תהלים.

ד. אם דרכו של בר ישראל הקדוש, להתפלל בכוקר תפלת שחרית בשעה תשיעי (זינגער ניין), אזי צריך להקדים לקבל עליו עול מלכות שמים שלימה, להניח תפילין ולקרית קריאת שמע שלימה פרשיות. ואם הוא בעל נפש כשר, צריך להניח כבוד הזה ב' זוגות תפילין רש"י ור"ת. כי אמירת ק"ש בלתי הנחת תפילין, אין לו שום שווי לא

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרכותינו זי"ע

פי לי הארץ פי גרים ותושבים אתם עמדי (כה נג) בימי חיי ב' פרושים הנ"ל על הוהר הקדוש, יהיה לי ולכל העולם זכיה גדולה כי כמעט לא היה עד עתה, פירוש מספיק לכל בעלי נפש דקדושה כפירוש הזה.

ותאמינו לי אחי ורעי הנאמנים לי, שבעת למודי בתורה הקדושה בנגלה ונסתר, לא עלתה על מחשבתי שאהיה איהו ראש על ישראל, וכן אם יהיה לי כח לפרש ולחדש איהו חידושי תורה. אלא הקב"ה בעצמו מרוב רחמנותו עלי, הופיע לי כח זה לחדש חדושי תורה, אעפ"י שגדלתי אצל אאמור"ר זלה"ה, אעפ"כ לא למדתי ממנו להיות רבי או רב או חסיד או ישראל נאה, חס מלהזכיר.

וכל ימי לא הלכתי בנגדולות ובנפלאות ממני, כי תמיד חשבתי, ואפילו עתה שאני פחות מפחותי ערך

כתב רבינו הרה"ק רבי אליעזר צבי מקאמרינא זלה"ה זי"ע בהקדמה לספרו אור עינים ח"א, וז"ל: אחי ורעי הנאמנים בעבודת הכורא ב"ה, שתהלה לאל יתברך שמו, שיש תחת ידי, פירוש מפסיק על כל חמשה חומשי תורה [הנקרא בן ביתי], ויש בה דברים נחמדים לבר שכל דקדושה. ואני עומד עתה ג"כ בכתובת פירוש על הוהר הקדוש, ופירוש הזה יהיה שוה לכל בעלי נפש דקדושה, כי לא הנחתי מלפרש אפילו אות אחת, ונקרא **דמשק אליעזר** והוא פירוש גדול. וכן אני עומד בכתובת פירוש קמן [הנקרא **אבי עזרי**] על הוהר הקדוש, כדי להקל על מי שרגיל לומר דברי הוהר לתיקון נפשו. ואם יוכיני השי"ת ברוב רחמיו וחסדיו, להדפיס

שיש בכל העולם, וברוך הוה אלך אי"ה עד מאה שנה עד ביאת גואל צדק. וכל עניני התנשאות לא קבלתי בעצמי כל ימי אלא בהכרח קבלתי, לפי שחשבתי תמיד, מסתמא הוא כך רצון האין סוף, אבל אני בעצמי לא קבלתי עד עתה ומיהיום והלאה שום התנשאות רחמנא ליצלן מהתנשאות שמקבל האדם בעצמו עכ"ל.

וכן מסופר על רבינו שאחרי הסתלקות אביו לא רצה בשום אופן לקבל הנשיאות, עד שיקבל אות ורמו משמים שהוא ראוי וצריך להיות מנהיג לכלל ישראל. לא עבר זמן רב ונכנס אחד עם קוויטל הראשון שהכניסו אליו להזכרה, והיה בשם רבקה בת יהודית ר"ת רב"ב, בוה ראה רבינו אות ורמו משמים שהוא צריך לקבל להיות מנהיג לכלל ישראל.

עטרת זקנים

יומא דהילולא ממאורי הדרות

רבינו הגאון הקדוש שר בית הזהר רבי אליעזר צבי מקאמרנא זיע"א בעל ה'דמשק אליעזר' בן רבינו הגאון הקדוש רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרנא זיע"א בעל ה'היכל הברכה' כ"ד אייר תרנ"ח נצח שביסוד

עוברות והנהגות שנשמעו מפי הוד כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, מה שקיבל מאביו רבינו הגה"ק בעל המעשה שלום זיע"א ומקיניו רבינו הגה"ק בעל הפרי חיים זיע"א

הדברי חיים שלא ינהג מעשה רבנות בפניו, וענה לו בעל ה'בית יצחק' שאסור לו לעבור על צוואת אביו, וילבש בגד לבן וטלית כפי צוואתו, אבל מפני כבודו של בעל הדב"ח ישאר לבוש בזמן התפילה בבגד העליון השחור (רעזיבולקע) מעליהם, כשהגיע זקני לתפילת מנחה ערב שבת אצל בעל הדב"ח, לבוש בבגד הלבן ועליו הטלית ועליו הבגד העליון השחור, והרגיש בזה הרה"ק רבי ברוך מגורליץ זצ"ל הלך אצל אביו בעל הדב"ח, ואמר לו ראה הגיע כאן אברך לבוש בבגד לבן ומתעטף בטלית בליל שבי"ק, ענה לו אביו הדב"ח הרי לו ציוה אביו לנהוג כן, אבל לך אביך עוד לא ציוה לך כן. אח"כ אמר לו בעל הדב"ח שיוריד הבגד העליון וישאר לבוש בבגד הלבן ועליו הטלית כצוואת אביו, אחר תפילת מנחה כיבדו בעל הדב"ח להתפלל תפילת קבלת שבת וערבית, וזקני התפלל לפני העמוד בנעימת קולו הערב בנעימה המקובלת מרבתינו הקדושים מקאמרנא וזידיטשוב, לאחר התפילה אמר בעל הדב"ח: מימות רבי הקדוש רבינו צבי הירש מזידיטשוב זיע"א בעל היצבי לצדיק עוד לא שמעתי תפילה כזאת.

נשקו על מצחו

שמעתי מאבי הגאון הקדוש רבי שלום מקאמרנא זיע"א בעל המעשה שלום, פעם ביקש זקני הקדוש בעל ה'דמשק אליעזר' זיע"א, רשות מאביו הקדוש על שבת קודש פרשת במדבר קודם חג השבועות אצל ש"יב הרה"ק רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זצ"ל, ונתן לו רשות, בעת סעודה שלישית רעואו דרעוין התלהב מאוד המהרי"א מזידיטשוב בעת אמירת התורה, ואמר על עצמו שבחים גדולים שהוא גדול כמו רש"י בדורו ועוד הרבה הפלות, ביום הראשון כשנכנס זקני הקדוש לגעוגעוץ אמר לו המהרי"א מזידיטשוב, שבל יספר לאביו הקדוש מה שאמר על עצמו בעת סעודה שלישית, ענה לו זקני הקדוש הנה בפרשה הבאה פרשת נשא כתוב בתורה נשא את ראש בני גרשוך גם הם למשפחתם לבית אבתם, והוא נשא את ראש' כשהצדיק בא לרומם את בני ישראל הנמצאים בגלות, הנקראים 'בני גרשוך' שגורשו מנחל אבותם ארץ הקודש, 'למשפחתם לבית אבתם' יכול הצדיק לומר שהוא גדול כמו אבותם האבות הקדושים, כששמע דבר פי חכם חן מזקיני הקדוש נשקו על מצחו, ואמר לו: עכשיו יכול אתה גם כן לספר לאביך הקדוש מה שאמרתי בעת רעואו דרעוין.

מדת יסוד

בשמחת תורה האחרון לחיי זקני הקדוש בעל ה'דמשק אליעזר' זיע"א שנת תרנ"ח, אמר חסיד אחד שבשנה הזו וודאי יבוא משיח צדקינו, אמר לו זקני הקדוש: שהוא לא מרגיש זאת, כי הוא קרוב למלכות. ופירש הדברים בנו זקני רבינו הגאון הקדוש רבי אברהם מרדכי מקאמרנא זיע"א, שמקובל שהרה"ק רבי צבי הירש מזידיטשוב זיע"א בעל היצבי לצדיק הוא נגד מדת חסד, ואחיו הרה"ק רבי משה מסאמבור זיע"א בעל ה'תפילה למשה' הוא נגד מדת גבורה, ובנו הרה"ק רבי יהודה צבי מראזלא זיע"א בעל ה'ידעת קדושים' הוא נגד מדת תפארת, וזקני הגה"ק רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל מקאמרנא זיע"א בעל ה'היכל הברכה' וכן דודו הרה"ק רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זיע"א הם נגד מידות הנצח והוד, ואבי הגה"ק רבי אליעזר צבי מקאמרנא זיע"א בעל ה'דמשק אליעזר' הוא נגד ספירת יסוד, וא"כ הוא קרוב למלכות כדבריו. וכן ידוע שאמר לבנו הרה"ק רבי מנחם מאניש מפלעשטין זיע"א: שאם אעבור מידת יסוד בטוב אידע שאחזור לאיתני. ובסוף נתלך במידת נצח יסוד, מידת אביו ומידת שלו. כן אמר קודם הסתלקותו שאינו יכול להיות עוד פה בעולם השפל הזה, כי נתהוו קטיגורים ומסכים חשוכים על ישראל ר"ל.

המגיד הקדוש מקוויץ זיע"א פירש את הפסוק בתהילים (לג יח-יט) 'הנה עין הוי"ה אל יראוי למיחלים לחסדו. להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב' שהצדיקים נותנים את האות עין לתיבת 'מות' ונעשה 'מעוה', וזהו פי' 'להציל ממו"ת נפשם להחיותם ברע"ב'. ועל זה הוסיף זקני הקדוש בעל ה'דמשק אליעזר' זיע"א דבפיט של ראש השנה וכל מאמינים אומרים 'העליון ועניו' אל יראוי, שליראוי דהיינו הצדיקים נותנין האות עין ונעשה מעוה ומשפיע להם כל טוב, משאי"כ לרשעים 'הסובל ומעלים עי"ן מסוררים', היינו שמהסוררים הוא מעלים העי"ן, ונשאר רק מות.

השפעה לצדיקים

המגיד הקדוש מקוויץ זיע"א פירש את הפסוק בתהילים (לג יח-יט) 'הנה עין הוי"ה אל יראוי למיחלים לחסדו. להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב' שהצדיקים נותנים את האות עין לתיבת 'מות' ונעשה 'מעוה', וזהו פי' 'להציל ממו"ת נפשם להחיותם ברע"ב'. ועל זה הוסיף זקני הקדוש בעל ה'דמשק אליעזר' זיע"א דבפיט של ראש השנה וכל מאמינים אומרים 'העליון ועניו' אל יראוי, שליראוי דהיינו הצדיקים נותנין האות עין ונעשה מעוה ומשפיע להם כל טוב, משאי"כ לרשעים 'הסובל ומעלים עי"ן מסוררים', היינו שמהסוררים הוא מעלים העי"ן, ונשאר רק מות.

הצלה ממשפט

שמעתי מזקיני הגה"ק רבי חיים יעקב מקאמרנא זיע"א בעל הפרי חיים, שסיפר לו בעל העובדה הרה"ח ר' מרדכי מייזעס ז"ל מזקני חסידי קאמרנא במונקאטש, שהוא היה איש עשיר אמיד גדול ומפורסם, והיה מלווה מעות ליהודים ולהבדיל לגוים גם כן, פעם הגיע אליו דוכס אחד שילווה לו סך אלף רייניש על זמן מסוים, ובתוך אותו הזמן מת הדוכס ההוא, ור' מרדכי הנ"ל חשב שאשת הדוכס אינה יודעת ממעשה הלוואה, ע"כ הוסיף עוד מספר אפס בסוף כדי שיהיה השטר הלוואה על סך עשרת אלפים רייניש, ובאמת ידעה אשת הדוכס ממעשה הלוואה, ובעת שהביא השטר לגבות ממנה המעות, וראתה המעשה שעשה, הזמינה אותו לבית המשפט על מעשה המרמה שרצה לרמות אותה, והיה בסכנה גדולה וכמעט שהיו יכולין להרוג אותו על זה, בעת ההיא היה זקני על שבת קודש בעיר בערגאזא ונסע ר' מרדכי הנ"ל להסתופף על שבת קודש בצל הקודש, ובמוצאי שבת קודש בעת הגעוגעוץ נכנס ר' מרדכי אצל זקני ועניו מלא דמעות על הצרה הגדולה שנתגלגלה לפתחו, כששמע זקני המעשה מה שעשה, קם ממקומו וזעק עליו דברי מוסר וחיידודין על שעלה כך על מחשבתו לעשות כדבר הזה, ובפרט שעתה יצא מזה חילול השם גם כן, וקיבל על עצמו שמעתי ישא ויתן באמונה אפי' עם עכו"ם, אך הנעשה אין להשיב לגבי המשפט, אמר לו זקני הקדוש, שבשעת המשפט יצייר לפניו דמות דיוקנו ועי"ז יבוא לו הישועה, וכן עשה, כשנכנס לבית המשפט והקטיגור התחיל להרצות דבריו, לא שת לבו לדברי הקטיגור, אלא עמד וצייר לפניו דמות דיוקנו של זקני הקדוש, אך לא אמר הקטיגור אלא מילה אחת ושתיים נפל ונתעלף, כשהעוררו אותו מעלפנו והתחיל לדבר בשנית, ור' מרדכי הנ"ל עשה כבתחילה וצייר לפניו דמות דיוקנו של זקני, נפל הקטיגור בשנית ונתעלף, כך חזר הדבר ונשנה כמה פעמים, עד שביטלו וויתרו על המשפט ויצא זכאי דינו.

נעימת תפילות

ידוע שזקיני הקדוש בעל ה'דמשק אליעזר' זיע"א, נסע על שבת קודש אצל הרה"ק בעל הדברי חיים זצ"ל בצאנז, וזה היה בשנה הראשונה אחר הסתלקות אביו הקדוש, וזקני שאל להגאון רבי יצחק שמעלקיש זצ"ל בעל הבית יצחקי מלעמבערג, היות שאביו ציוה לו קודם הסתלקותו שילבש בשבת קודש בגד לבן והתעטף בליל שבת בטלית מצויצת כמנהג האר"י ז"ל והבעל שם טוב ותלמידיו זיע"א, האם מותר לו לעבור על צוואת אביו ולא ילבש בגד לבן וטלית כשיסע על שבת קודש לצאנז, מפני כבודו של בעל

הננו מתכבדים להזמין את כל קהל הקדוש, לרגל יומא דהילולא דרבינו הגאון הקדוש המקובל האלוקי שר התורה והזוהר רש"י כ"ק מרן רבינו אליעזר צבי מקאמרנא זיע"א בעל ה'דמשק אליעזר' בן ביתנו זקן ביתנו, אור עינים. זכותנו יגן עלינו אמן.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
יערוך את שולחנו הטהור
ביום שלישי אור ליום רביעי פרשת בחוקותי
כ"ד אייר בשעה 8:30 בערב
בהיכל בית מדרשינו
זכות רבינו הקדוש ימליץ טוב בעדינו אפי"ר

לרגל ההילולא, תתקיים מכירת ספרו 'דמשק אליעזר' על הזוה"ק, ז' כרכים, במחיר מביצע: 280 שקל במקום 400. משלוחים לכל הארץ, לפרטים: 052-7643092